

. ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ . . . . .

ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1963 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 402.

ਕਸਟਮ—ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਸੰਪੱਤੀ—ਦਾ ਅਲਾਇਏਨੇਸ਼ਨ— ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ—ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ—ਉਤਰਾਹਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਟਾ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ—ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਰਸ—ਕੀ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੂਰੇ ਰਿਵਰਸ਼ਨ ਆਰਰੀ ਬਾਡੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਗਲਾ ਵਾਰਸ ਬਣਨ ਲਈ ਕਲਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।, ਜਿਸਦਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਫਤੀ ਗਈ ਸੱਟ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਜਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪੂਰਵ ਸੰਕਲਪਿਤ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਹੋਵੇ। ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੂਰੀ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰੀ ਬਾਡੀ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਲਟਾ ਰੁਚੀ ਸਿਰਫ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜਾਂ ਸਪੇਸ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸਾਰੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਸਾਂਝੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਰਾਸਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸਲ ਵਾਰਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਿਰਫ ਪਰਦੇਦਾਰੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਸਲ ਰਿਵਰ ਸੀਨਰ ਦੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਦੂਰ-ਅੰਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿਓ; ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸਲ ਵਾਰਸ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੋ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਾਰਸ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ

ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ ਕਿ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

VOL. XVII-(2)1 ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 339 ਮਿ੍ਰਤਕ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਾਰਸ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰਦੇਸੀ

ਸ਼੍ਰੀ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮਿਤੀ 31 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਆਈ.ਟੀ.ਟੀ.ਕਲਾਸ, ਮੁਕਤਸਰ, ਮਿਤੀ 11. ਜਨਵਰੀ, 1962, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 75 ਕਨਾਲ 6 ਮਰਲੇ, ਪਿੰਡ ਦੂਹੇਵਾਲਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 1300/- ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡਣਾ।

ਐਨਐਲ ਢੀਂਗਰਾ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਫੁਰਨ ਚੰਦ।

ਨਿਰਣਾ.

ਦੁਆ, ਜੇ.—ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ (ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 402, 556 ਅਤੇ 591 ਆਫ 1963) ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਇੱਕੋ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲ ਕੇ ਨਜਿੱਠੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ— ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ 1919 ਵਿੱਚ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 86 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 5 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 4.000 ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਬੱਗੂ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਮ ਐਲਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬੱਗੂ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਚਾਚਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਚਾਰਜ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। 1,200: ਇਹ ਦੋਸ਼ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਪੋਅਲ 'ਤੇ ਸੀ। 16 ਅਕਤੂਬਰ 1920 ਨੂੰ

1,300 ਰੁਪਏ ਹੋ ਗਏ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ, ਵੈਂਡੀ ਨੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ। ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਜੋ ਕਿ 1961 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ, ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬੱਗੂ ਸਿੰਘ; ਸੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਲਿਆਇਆ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੂਟ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਧੀ ਕਰਤਾਰ ਕੌਰ ਵੀ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੱਗੂ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਕੌਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ; ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਕੌਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, RS-AI 1963 ਦਾ 402, ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੋ ਕਰਤਾਰ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਸੂਟ ਵਿੱਚ।

1963 ਦੇ .RSA- 402 ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਐਲ. ਢੀਂਗਰਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ 86 ਕਨਾਲਾਂ ਅਤੇ 5 ਮਰਲੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸਿਰਫ਼ 68 ਕਨਾਲਾਂ ਅਤੇ 8 ਮਰਲੇ ਹੀ ^{Dua, J.} ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਇਲਾਕਾ ਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਉਥੇ ਉਲਝਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ, - ਪਹਿਲਾਂ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਪੀਲ - ਲਾਂਟ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮੁੱਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜੇ।

ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਛੋਟਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਵਾਰਸ ਲਿਆ ਕੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼-ਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੱਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਕਰਤਾਰ ਕੌਰ, ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, 1961 ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ; ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 1,300 ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰਤਾਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਬੱਗੂ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ 1920 ਦੇ ਡੈਕਲਾਰੇਟਰੀ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮਿ੍ਰਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ *ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ* (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ ਸੰਸਕਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਫਲ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਕ 'ਤੇ ਵੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਕਰਤਾਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਤੋਂ।

(1) 1959 PLR 677

(2) ਉਸ ਨੂੰ ਐਗਨੇਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਗਨੇਟ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪਰਦੇਸੀਪਣ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਖਿਤਾਬ ਲਿਆ ਸੀ। ਬੇਗਾਨਗੀ ਉਸ 'ਤੇ ਬੰਧਨ ਵਾਲੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਮਿ੍ਰਤਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਲਈ *ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ* (2) ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ *ਮਾ. ਬਾਸੋ ਬਨਾਮ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ* (3) ਤੋਂ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। *ਤਾਰੇ ਬਨਾਮ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ* (4), ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਜੀਬ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ।

ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਨੇ ਵੀ ਬੇਟੀ ਦੇ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ- ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਜਿਸ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖਤਾ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁਦਈਆਂ 'ਤੇ ਬੰਧਨਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਐਮ ਵਿਨਾਇਕ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ। ਕਰਤਾਰ ਕੌਰ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੋਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਲਾਭ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸਲੀ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਵਾਰਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਿੰਤਤ ਧਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵੱਲ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਿਵਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਵ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਅਲਹਿਦਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਰਹੀ ਹੈ।

(3) AIR 1934 I.ah. 725

(4) ਏਆਈਆਰ 1937 ਲਾਹ. 636.

(5) ਏਆਈਆਰ 1960 ਪੰਜਾਬ 145. ' . i

(6) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਆਂਇਕ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ । ਸਥਿਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੂਰੇ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰੀ ਬਾਡੀ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁੱਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਗਲਾ ਵਾਰਸ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ, ਜਿਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਫੜੀ ਗਈ ਸੱਟ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਜਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੰਭਾਵੀ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਹੋਵੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੂਰੀ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰੀ ਬਾਡੀ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਲਟਾ ਰੁਚੀ ਸਿਰਫ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸਲ ਵਾਰਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਹੈ । ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਿਰਫ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਅਸਲ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਵੱਖਰਾਪਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ; ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸਲ ਵਾਰਸ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੋ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਾਰਸ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ ਕਿ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਰਤਕ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ । ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਜੋ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਾਰਸ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਹੇਠ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ	ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋਣੀ ਅਤੇ ਜੱਜ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੋਵਾਂ ਦੇ। ਕਰਤਾਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
---	--

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਰਿਵੀਜ਼ਨ AL ਸਿਵਲ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਜੇ.

ਹਰੀ ਚੰਦ, ^-ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ . . .

ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

•, 1963 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 654।

ਪੂਰਬੀਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (III of 1949)¹ —Ss.

1(2) ana

2(j) — ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ

— ਕੀ "ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ"¹ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਕੰਟੋਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ, ਟਾਊਨ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (j) | of ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ "ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਤਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (j) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ " ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਤਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ |

ਮੋਹਿਤ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)